

mere de næste 10 år, så er det ikke noget, de frivilligt går med til uden at få en garanti for, at man ikke senere går ud og hænger yderligere malkekøer på dem.«

(*Tilråb fra salen: Malkemaskiner!*). Malkemaskiner, ja, undskyld. Sagde jeg malkekøer? Det var forkert citeret. Malkemaskiner.

Jeg synes egentlig, at det citat – i den rigtige fremlægning – er en meget god illustration af, at ministeren er gået til opgaven i en skæv vinkel. Og det skyldes ikke, som fru Aase D. Madsen har været oppe og sige, at forslaget til vedtagelse fra den 20. februar 2003 pålagde ministeren at gå til værks på denne her måde.

Der er ingen tvivl om, at det var en kompromisdagsorden, men den var også tilstrækkelig åben til, at ministeren kunne have valgt ikke at gå til Folketinget med en færdigforhandlet aftale, men at være gået til Folketinget med flere åbne muligheder, herunder det, vi har foreslået, nemlig at benytte sig af muligheden for udbud. Det er dog ikke mere fremmed, end at Danmark faktisk har haft fem udbudsrunder på Nordsøen, så det er jo ikke nogen fuldstændig uprøvet teknik at anvende.

Derudover vil jeg sige, at denne regering i øvrigt går meget, meget kraftigt ind for, at man skal anvende udbud også selv for meget, meget, meget små beløb. Ja, ude i kommunerne har de jo foreløbig brugt ca. en halv milliard på at sikre, at det frie valg for de ældre kom så meget i udbud, at man i hvert tilfælde var sikker på, at der var rigtig mange penge, der gik op i administrationsrøg.

Så er det jo lidt underligt, og man må altså som dansker undre sig over, hvorfor man fuldstændig på forhånd udelukker at bruge udbudsmekanismen på noget, der har med milliarder at gøre. Hvorfor udelukker man det på forhånd?

Vi siger jo ikke, og det har vi heller ikke sagt, at det ville have givet et vanvittigt meget bedre resultat, men vi er inde på et område, hvor man forhandler med en, og hvor man dermed sætter enhver form for priskonkurrence ud af kraft på forhånd. Det kan man så prøve at legitimere med, at der i EU's udbudsregler er en undtagelse, hvis man fortsætter koncessionen – hvis man fortsætter den – men ikke, hvis man laver en ny koncession. Men det er jo alligevel det, jeg kalder en eller anden form for lagkageglasur, frem for at forholde sig til selve metoden med at anvende et udbud og dermed få en belysning af, hvad kan markedet bære.

Det kan da godt være, at en af omkostningerne, man måtte tage med, var en længere eller en lavere udvindingstakt. Det betragter vi ikke som noget stort problem, for vi betragter det som en god reserve, vi har liggende ude i Nordsøen, som man ikke skal rutte med.

Det er klart, at det set med regeringens øjne er med til at få hevet penge ud af det her og nu, sådan at man kan få lukket hullet i statsunderskuddet, som jo i øjeblikket truer med at blive større, fordi beskæftigelsen er inde i en dårlig situation med stigende arbejdsløshed. Men vi begriber simpelt hen ikke, at man fravælger det her. Jeg har faktisk ikke rigtig kunnet komme på nogen andre situationer, hvor man har fravalgt det som en mulighed.

Nu er det jo ikke sådan, at vi klandrer A.P. Møller – Mærsk for at have indgået denne her aftale. Det er klart, at det er ikke mange virksomheder beskåret at få muligheden for at lave en frivillig skatteaftale, hvor man så får garanti mod beskatning inden for sit område i 40 år frem.

Der er ikke mange, der får det tilbud. Jeg tror faktisk ikke, der er andre, der har fået det i det danske samfund. Og så skulle man jo være en sær snegl i forretningsverdenen, hvis man ikke benyttede sig af det og lagde ansigtet i tilstrækkelig grusomme folder, når man trådte frem foran tv-kameraerne, og sagde, at det her har været frygtelig hårdt, og det er frygtelig hårdt for os, at vi skal afgive måske ca. 2 mia. kr. ekstra om året, og at staten, hvis den ellers har noget at gå ind med som partner, skal være partner i DUC fra 2012.

Kl. 14.40

Jeg synes i øvrigt, at der ud over det er nogle ting, som undrer os såre at vi ikke har fået belyst endnu. I foråret, jeg tror det var i maj måned, kom Handelshøjskolen med en delvis gennemgang af rentabiliteten; men det var kun en delvis. I august svarede økonomi- og erhvervsministeren, at den resterende del af den analyse var sat i gang, og at den ville blive brugt som en del af den redegørelse, der skulle præsenteres for Folketinget senere, nemlig inden den 1. oktober. Det fremgår en lille smule af den fodnote, der er på side 2 i redegørelsen, fodnote 2.

Så vidt jeg kan se, er der imidlertid ikke nogen rentabilitetsanalyse, der viser noget om, hvad det er for en overnormal profit, man har haft inde på det her område, siden man rent faktisk begyndte at trække olie og siden gas op af undergrunden. Det er klart, at det ikke er let at